АЧЫЛЫШ

1 [1] Бу китапта, тиздән нәрсә булырга тиешлеген Үзенең кол-
ларына күрсәтер өчен, Аллаһы тарафыннан Гайсә Мәсихкә
бирелгән ачылыш. Ул аны Үзенең фәрештәсе аркылы җи-
бәреп, колы Яхъяга ачып күрсәтте. [2] Яхъя Аллаһы сүзе һәм Гайсә
Мәсих күрсәтеп сөйләгәннәр хакында, үзе күргән һәммә нәрсә
турында шаһитлек бирә. [3] Бу пәйгамбәрлек сүзләрен укучылар
һәм тыңлаучылар һәм анда язылганнарны үтәүчеләр бәхетле,
чөнки ул сүзләрнең гамәлгә ашу вакыты якын.

Иман итүчеләрнең җиде бердәмлеген сәламләү

[4] Яхъядан Асия өлкәсендәге иман итүчеләрнең җиде бердәм-
легенә: Хәзер Булучы, Булган һәм Киләчәк Зат – Аллаһыдан
һәм Аның тәхете каршында торучы җиде рухтан, [5] һәм Гайсә
Мәсихтән сезгә мәрхәмәт һәм иминлек булсын. Бу тугры Ша-
һит, Мәсих, үлгәннәрдән беренче терелеп торган, Ул – җир-
дәге патшаларның Башлыгы. Аңа, безне сөючегә һәм безне
гөнаһларыбыздан Үзенең түгелгән каны аша азат иткән [6] һәм
Үзенең Атасы Аллаһыга хезмәт итү өчен безне руханилар
патшалыгы итеп куйган Гайсәгә мәңге дан һәм кодрәт бул-
сын. Амин.

[7] Менә, Ул болытлар өстендә килә,
Һәм Аны һәркем күрер.
Аны чәнчегән кешеләр дә
Аны күрәчәкләр.
Җирдәге барлык халыклар
Аның өчен үкереп елаячаклар.
Әйе, амин.

[8] Мин – Альфа һәм Омега*, – дип әйтә Раббы Аллаһы, – Бар
булучы, Булган һәм Киләчәк Зат, Чиксез кодрәт Иясе.

---

* 1:8 *Альфа һәм Омега* – грек әлифбасының беренче һәм соңгы хә-
рефләре.

Адәм Улы Яхъяга күренә

[9] Мин, сезнең белән бергә Гайсә өчен газап чигүләрне, Пат-
шалыкны һәм сабырлыкны уртаклашучы имандашыгыз Яхъя,
Аллаһы сүзе һәм Гайсә хакында шаһитлек иткәнем өчен, Пат-
мос дип аталган утрауда булдым. [10] Раббының көнендә* мине
Рух биләп алды һәм артымда быргыдан чыккандай көчле та-
выш ишеттем. [11] Ул әйтте: «Күргәннәреңнең барын да китап
итеп язып, җиде бердәмлеккә җибәр: Эфескә, Смурнага, Пер-
гәмгә, Түәтәйрәгә, Сәрдәйскә, Филаделфеягә, Лаудикеягә».
[12] Әйтүчене күрергә дип борылып карагач, мин җиде алтын
яктырткыч күрдем. [13] Ә яктырткычлар арасында озын кием ки-
гән һәм күкрәген алтын пута белән буган, адәм улына охшаган
Берәүне күреп алдым. [14] Аның башындагы чәчләре ак йон ке-
бек, кар кебек ак иде. Күзләре исә ут ялкыны, [15] ә аяклары мич-
тә кыздырган бронза кебек һәм тавышы шарлавык тавышы
кебек иде. [16] Ул Үзенең уң кулына җиде йолдыз тоткан, авы-
зыннан ике ягы да үткен кылыч чыккан иде. Аның тышкы
кыяфәте бар кодрәтендә балкып торган кояштай иде!
[17] Мин Аны күргәч, үле кешедәй, Аның аяклары алдына
егылдым. Ул исә Үзенең уң кулын миңа тидереп, әйтте:
– Курыкма! Мин – Беренче һәм Соңгы, [18] һәм Теремен;
Мин үлгән идем, һәм менә, мәңге яшим. Үлем һәм үлем пат-
шалыгы ачкычлары Минем кулда. [19] Шулай итеп, нәрсә күргә-
неңне, хәзер нәрсә бар һәм моннан соң нәрсә булырга тиешлеге
хакында яз. [20] Минем уң кулымда күргән җиде йолдызның һәм
җиде алтын яктырткычның сере шунда: җиде йолдыз – җиде
бердәмлекнең фәрештәләре һәм җиде яктырткыч – җиде бер-
дәмлек ул.

Эфестәге иман итүчеләр бердәмлегенә хат

2 [1] Эфес бердәмлегенең фәрештәсенә яз:
«Үзенең уң кулында җиде йолдыз тотучы һәм җиде яктырт-
кыч арасында Йөрүче болай әйтә: [2] Синең эшләреңне, авыр
хезмәтеңне, сабырлыгыңны һәм явызларга чыдап тора алмага-
ныңны беләм. Үзләрен рәсүл дип (ә алар рәсүл түгел) атаучы-
ларны сынаганыңны һәм аларны ялганчылар дип тапканыңны
беләм. [3] Синең сабырлыгың барлыгын, Минем исемем өчен күп
нәрсәләр кичереп тә арымаганыңны беләм. [4] Әмма сиңа каршы
шелтәм бар: син беренче мәхәббәтеңне калдырдың! [5] Шулай

---

* 1:10 *Раббының көне* – атнаның беренче көне, ягъни якшәмбе ту-
рында сүз бара дип аңларга мөмкин.

итеп, кайдан егылганыңны исеңә төшер һәм, тәүбә итеп, элеккеге эшләреңне эшлә. Югыйсә, әгәр тәүбә итмәсәң, яныңа килермен һәм синең яктырткычыңны урыныннан кузгатырмын.
6 Ләкин яхшы ягың бар: Никүләй тарафдарларының эшләрен нәфрәт итәсең. Аларны Мин дә нәфрәт итәм. 7 Рухның бердәмлекләргә әйткәнен колагы булган ишетсен. Җиңүчегә Мин Аллаһы оҗмахында булган тереклек агачыннан ашарга бирәчәкмен».

Смурнадагы иман итүчеләр бердәмлегенә хат

8 Смурна бердәмлегенең фәрештәсенә яз:
«Беренче һәм Соңгы, үлгән һәм терелеп Торган болай дип әйтә: 9 Синең хәсрәт чигүеңне һәм фәкыйрьлегеңне беләм, әмма син бай. Үзләрен яһүдләр дип атаучыларның сине хурлауларын күтәргәнеңне беләм. Алар яһүдләр түгел, бәлки шайтан җыены. 10 Алда сине көткән һичнәрсәдән курыкма. Синең кешеләреңне сынар өчен, арагыздан кайберләрегезне иблис төрмәгә утыртачак һәм ун көн буе алар хәсрәт кичерәчәк. Үлгәнгә тикле тугры бул, һәм сиңа тормыш таҗы бирәчәкмен. 11 Рухның бердәмлекләргә әйткәнен колагы булган ишетсен. Җиңүче икенче үлемнән һичнинди зыян күрмәс».

Пергәмдәге иман итүчеләр бердәмлегенә хат

12 Пергәм бердәмлегенең фәрештәсенә яз:
«Ике ягы да үткен кылычы булган Зат болай дип әйтә: 13 Синең кайда яшәвеңне беләм: анда шайтан тәхете тора. Син Миңа булган иманыңны саклап тотасың. Сездә, шайтан яшәгән җирдә, тугры шаһитем Антипас үтерелгән вакытта да син Миңа булган иманыңнан ваз кичмәдең. 14 Әмма сиңа каршы берничә шелтәм бар: синдә Бильям тәгълиматын тотучылар бар. Ә ул, потка бүләк итеп китергән корбаннарны ашасыннар һәм фәхешлеккә бирелсеннәр дип, Исраил улларын гөнаһка кертергә Балакны өйрәткән бит*. 15 Шулай ук синдә Никүләй тарафдарларының тәгълиматын тотучылар бар. 16 Шуңа күрә, тәүбә ит. Югыйсә, тиздән яныңа килермен һәм авызымнан чыккан кылыч белән аларга каршы көрәшермен. 17 Рухның бердәмлекләргә әйткәнен колагы булган ишетсен. Җиңүчегә серле манна** һәм ак таш бирәчәкмен. Ул ташта исә, аны алучыдан башка һичкем белмәгән яңа исем язылган булыр».

---

* 2:14 Бу хәл турында Тәүратның «Саннар» китабының 31:16 дан укырга мөмкин.
** 2:17 *Манна* – Аллаһы борынгы Исраил халкын Мисыр коллыгыннан чыгаргач, чүлдә туйдыру өчен күктән җибәргән ризык.

Түәтәйрәдәге иман итүчеләр бердәмлегенә хат

[18] Түәтәйрә бердәмлегенең фәрештәсенә яз:
«Күзләре ут ялкыны кебек һәм аяклары ялтырап торган
бронза сыман булган Аллаһы Улы болай дип әйтә: [19] Синең эш-
ләреңне, мәхәббәтеңне, иманыңны, хезмәтеңне, сабырлыгың-
ны, һәм синең соңгы гамәлләрең беренчеләреннән яхшырак
булуын беләм. [20] Әмма сиңа каршы шелтәм бар: үзен пәйгамбәр
дип атаган Изебел исемле хатынга фәхешлеккә һәм потларга
корбан ителгән ризыкны ашарга өйрәтеп, Минем колларымны
юлдан яздырырга юл куясың. [21] Мин аңа, тәүбә кылсын дип,
вакыт бирдем, әмма ул үзенең фәхешлегеннән тәүбә итәргә те-
ләми. [22] Менә, Мин аны каты авыру түшәгенә салачакмын.
Һәм, аның гамәлләреннән баш тартмасалар, ул хатын белән
бергә зина кылучыларны зур кайгыга дучар итәчәкмен. [23] Аның
иярченнәрен үлемгә дучар итәчәкмен, һәм эчке уйларны, те-
ләкләрне тикшереп Белүче булуымны барча бердәмлекләр дә
беләчәкләр. Барыгызга да эшегезгә карата тиешлесен бирермен.
[24] Аның тәгълиматын тотмаган һәм шайтанның тирән серләрен
белмәгән, Түәтәйрәдә яшәгән калган туганнарга исә моны әй-
тәм: сезгә башка йөк салмаячакмын. [25] Тик Мин килгәнгә ка-
дәр үзегездә булганны тотып торыгыз. [26] Җиңүчегә һәм Минем
эшләремне ахырга тикле үтәүчегә халыклар өстеннән хакимлек
итәргә бирәчәкмен.
[27] Һәм ул алар өстеннән тимер таяк белән хакимлек
итәчәк*;
Алар балчык чүлмәк сыман ватылачаклар.
[28] Ул Мин Атамнан алган шул ук хакимлекне алачак, һәм Мин
җиңүчегә таң йолдызы бирәчәкмен. [29] Рухның бердәмлекләргә
әйткәнен колагы булган ишетсен».

Сәрдәйстәге иман итүчеләр бердәмлегенә хат

3 [1] Сәрдәйс бердәмлегенең фәрештәсенә яз:
«Аллаһының җиде рухы һәм җиде йолдызы булган Зат бо-
лай дип әйтә: Синең эшләреңне беләм; син тере исемен
йөртәсең, әмма син үле. [2] Уяу тор һәм үзеңдә калган, үләр дә-
рәҗәгә җиткән нәрсәләрне ныгыт, чөнки эшләреңнең Алла-
һым каршында тәмамланган булуын күрмим. [3] Шуңа күрә, нәр-
сә кабул кылганыңны, нәрсә ишеткәнеңне исеңә төшер, аны
үтә һәм тәүбә ит. Әгәр инде уяу тормасаң, Мин, карак кебек,

---

* 2:27 *Алар өстеннән хакимлек итәчәк* – грекча сүзгә-сүз «аларны кө-
тәчәк», ягъни «аларга көтүче булачак». Шулай ук 12:5, 19:15 тә.

көтмәгәндә килермен һәм кайсы сәгатьтә килүемне син белмәссең. [4] Ләкин, Сәрдәйстә киемнәрен пычратмаган берничә кешең бар. Алар Минем белән ак киемдә йөриячәкләр, чөнки моңа лаеклылар. [5] Шулай, җиңүче кеше ак кием киячәк һәм Мин аның исемен Тормыш китабыннан сызып ташламаячакмын. Атам һәм Аның фәрештәләре каршында җиңүченең исемен икърар итәчәкмен. [6] Рухның бердәмлекләргә әйткәнен колагы булган ишетсен».

Филаделфеядәге иман итүчеләр бердәмлегенә хат

[7] Филаделфея бердәмлегенең фәрештәсенә яз:

«Изге, Хакыйкый, кулында Давыт ачкычы* булган Зат – Ул ачса, һичкем яба алмаячак; япса, һичкем ача алмаячак – болай дип әйтә: [8] Синең эшләреңне беләм, менә Мин синең каршыңда ишек ачтым, һәм аны һичкем яба алмаячак. Беләм, синең көчең аз, әмма син Минем сүземне үтәдең, Минем исемемнән ваз кичмәдең. [9] Шайтан гыйбадәтханәсеннән булган, үзләрен яһүд дип атаучылар белән (ә алар яһүдләр түгел, бәлки ялганчылар) Мин болай эшләрмен – алар синең аякларыңа егылачаклар һәм Минем сине сөйгәнемне беләчәкләр. [10] Син Минем сабыр булу кирәклеге хакында әйткән сүземне саклап тотканга күрә, җирдә яшәүчеләрне сынар өчен, бөтен җиһанга киләчәк сынау вакытыннан Мин дә сине саклап калачакмын. [11] Тиздән киләм: таҗыңны** һичкем тартып алмасын өчен, үзеңдә булганны нык тот. [12] Җиңүчене Мин Аллаһым Йортының баганасы итеп куячакмын, һәм ул инде аннан чыкмаячак. Аның өстенә Аллаһымның исемен һәм күктән, Аллаһымнан иңәчәк шәһәрнең – яңа Иерусалимның исемен һәм Үземнең яңа исемемне язачакмын. [13] Рухның бердәмлекләргә әйткәнен колагы булган ишетсен».

Лаудикеядәге иман итүчеләр бердәмлегенә хат

[14] Лаудикея бердәмлегенең фәрештәсенә яз:

«Амин дип аталган тугры һәм хакыйкый Шаһит, Аллаһы булдырган нәрсәләрнең Чыганагы*** булган Зат болай дип әйтә: [15] Синең эшләреңне беләм: син салкын да, кайнар да түгелсең. Их, син салкын яисә кайнар булсаңчы! [16] Әмма син салкын да, кайнар да түгел, җылымса гына булганга күрә, сине

---

* 3:7 *Давыт ачкычы* – Мәсихкә вәгъдә ителгән хакимлек итүнең символы.

** 3:11 *Таҗыңны* – ягъни «Аллаһы бирәчәк әҗереңне».

*** 3:14 *Чыганагы* – грек сүзенең икенче мәгънәсе: «Хаким».

авызымнан төкереп чыгарачакмын! [17] Син: „Мин бай һәм бае-
дым, һичбер нәрсәгә мохтаҗлыгым юк“, – дисең. Әмма син
үзеңнең барысыннан да бәхетсез, мескен, фәкыйрь, сукыр һәм
ялангач булуыңны аңламыйсың. [18] Шуңа күрә, үзеңә, баер
өчен, Миннән утта чистартылган алтын, ялангачлыгыңның
мәсхәрәлеге ачылмасын өчен, киенергә ак кием, һәм, күзләрең
күрсен өчен, сөртергә күз мае сатып алырга киңәш итәм.
[19] Мин Үзем яраткан һәркемнең гаебен фаш итәм һәм аны тәр-
типкә өйрәтәм. Шулай итеп, тырышлык күрсәт һәм тәүбә ит.
[20] Менә, Мин ишек төбендә шакып торам. Кем тавышымны
ишетеп һәм ишеген ачса, Мин аның янына керәчәкмен һәм
аның белән ашаячакмын, ә ул Минем белән ашаячак. [21] Мин
җиңеп чыктым һәм, Атам белән бергә, Аның тәхетенә утыр-
дым. Шулай ук, җиңүчегә Үзем белән бергә тәхетемә утыру хо-
кукы бирәчәкмен. [22] Рухның бердәмлекләргә әйткәнен колагы
булган ишетсен».

Күктәге тәхет

4 [1] Шуннан соң күрәм: менә, күктә ачык ишек, һәм моңар-
чы миңа сөйләгән быргыдай тавыш әйтте: «Монда мен.
Мин сиңа моннан ары булырга тиешле нәрсәләрне күр-
сәтермен». [2] Шул мизгелдә үк мине Рух биләп алды. Һәм менә,
күктә тәхетне һәм тәхеттә Утыручыны күрдем. [3] Утыручы кыя-
фәте белән яшма һәм сердолик ташы сыман иде, тәхетне зө-
бәрҗәт төсендәге яктылык боҗрасы әйләндереп алган иде. [4] Бу
тәхет әйләнәсендә егерме дүрт тәхет тора иде, ул тәхетләрдә ак
киемнән, башларына алтын таҗ кигән егерме дүрт аксакал уты-
ра иде. [5] Тәхет ягыннан яшен яшьни, авазлар һәм күк күкрәгән
тавышлар чыга иде. Ә тәхет алдында Аллаһының җиде рухы
булган җиде ут яктырткычы янып тора иде. [6] Тәхет каршында
кристаллга охшаулы пыяла диңгез сыман нәрсә бар; һәм тә-
хетнең дүрт ягында дүрт җан иясе тора иде. Ул җан ияләренең
аллары һәм артлары күп күзләр белән тулы иде. [7] Беренче җан
иясе арысланга, икенчесе үгез бозауга охшаган, өченчесенең
йөзе кешенеке кебек, дүртенчесе исә очып баручы бөркет сы-
ман иде. [8] Һәрберсе алты канатлы, канатларының тышы һәм
эче күзләр белән тулы бу дүрт җан иясе:

«Изге, изге, изге,
Булган, Бар булучы һәм Киләчәк
Чиксез кодрәт Иясе Раббы Аллаһы!» –

дип бертуктаусыз көне-төне кабатлыйлар. [9] Җан ияләре тәхет-
тә Утыручы мәңге Яшәүчегә дан, хөрмәт һәм рәхмәт белдер-
гән вакытта, [10] егерме дүрт аксакал, тәхеттә Утыручы каршында

йөзтүбән капланып, мәңге Яшәүчегә сәҗдә кылалар һәм тажла-
рын тәхет алдына салып куялар һәм болай диләр:
11 «Раббы Аллаһыбыз!
Син дан, хөрмәт һәм кодрәт кабул итәргә лаеклы.
Чөнки һәммә нәрсәне Син яраттың,
Һәм барысы да Синең ихтыярың белән булдырылды
һәм гамәлдә тора!»

Җиде мөһер сугылган язма төргәге һәм Бәрән

5 1 Шуннан соң мин тәхеттә Утыручының уң кулында эчке
һәм тышкы ягына язылган һәм җиде мөһер белән мөһер-
ләнгән язма төргәген* күрдем. 2 Һәм көчле тавыш белән:
«Мөһерләрен кубарып, язма төргәген ачарга кем лаеклы?» – дип
игълан итүче көчле фәрештәне күрдем. 3 Әмма күктә дә, җирдә
дә, җир астында да язма төргәген ачарга һәм аңа карарга лаек-
лы һичкем булмады. 4 Язма төргәген ачарга һәм аңа карарга
лаеклы кеше табылмаганлыктан, мин бик нык еладым. 5 Шунда
аксакалларның берсе миңа әйтте: «Елама. Менә, Яһүд нәселен-
нән, Давыт токымыннан булган Арыслан җиңеп чыкты. Язма
төргәгенең җиде мөһерен кубарып, Ул аны ача ала».
6 Шуннан соң күрдем: менә, тәхет белән дүрт җан иясе
арасында һәм аксакаллар арасында Бәрән тора. Ул суелган
кебек иде. Аның җиде мөгезе һәм җиде күзе бар иде. Болар –
бөтен җиргә җибәрелгән Аллаһы рухлары. 7 Ул, килеп, тә-
хеттә Утыручының уң кулыннан язма төргәген алды. 8 Бәрән
язма төргәген алгач, дүрт җан иясе һәм егерме дүрт аксакал
Аның алдында йөзтүбән капландылар. Аларның һәрберсендә
арфа һәм хуш исле сумала (ягъни Аллаһы изгеләренең дога-
лары) белән тулы алтын касәләр бар иде. 9 Алар яңа җыр
җырладылар:
«Син язма төргәген алырга,
аның мөһерләрен кубарырга лаеклы.
Чөнки Син корбан итеп суелдың
һәм Үзеңнең каның белән
Һәр кабиләдән һәм телдән,
халыктан һәм милләттән
Аллаһы өчен кешеләрне йолып алдың.
10 Аларны Аллаһыбызга хезмәт итү өчен патшалар һәм
руханилар иттең;
алар җирдә патшалык итәчәкләр».

* 5:1 *Язма төргәге* – ул заманда язмалар төргәк формасында булган (русча – свиток).

[11] Тәхет, җан ияләре һәм аксакаллар әйләнәсендә күп фә-
рештәләрне күрдем һәм аларның тавышын ишеттем. Аларның
саны йөзләрчә миллион һәм дистәләрчә меңнәр иде. [12] Алар:

«Суелган Бәрән кодрәт,
байлык, тирән гакыл,
куәт, хөрмәт, дан
Һәм мактау алырга лаеклы», –

дип көчле тавыш белән әйтә иделәр.
[13] Күктә һәм җирдә, җир астында һәм диңгездә һәммә яра-
тылган затның һәм анда булган һәммә нәрсәнең:

«Тәхеттә Утыручыга
һәм Бәрәнгә мәңге-мәңге мактау,
хөрмәт, дан һәм кодрәт булсын», –

дип әйтүләрен ишеттем. [14] Дүрт җан иясе: «Амин», – дип әй-
тә иделәр, һәм аксакаллар йөзтүбән капланып сәҗдә кыла
иделәр.

Бәрән алты мөһерне кубара

6 [1] Аннары мин Бәрәннең мөһерләрнең берсен кубаруын
күрдем, һәм җан иясенең берсенең күк күкрәгәндәй та-
выш белән: «Кил!» – дип әйтүен ишеттем. [2] Менә, мин ак
ат күрдем; һәм кулына җәя тоткан җайдагына таҗ бирелде. Ул
җайдак җиңүче булып, җиңү өчен чыкты.
[3] Бәрән икенче мөһерне кубаргач, мин икенче җан иясенең:
«Кил!» – дигәнен ишеттем. [4] Шуннан соң уттай җирән ат чык-
ты. Аның җайдагына, берсен-берсе үтерсеннәр өчен, барлык
җиһанның тынычлыгын алырга вәкаләт бирелде. Һәм аңа зур
кылыч бирелде.
[5] Бәрән өченче мөһерне кубаргач, мин өченче җан иясенең:
«Кил!» – дигән тавышын ишеттем. Һәм кара ат күрдем, ә аның
өстендәге җайдак үз кулына үлчәү тоткан иде. [6] Җан иякәре
арасыннан тавыш сыман чыккан авазны ишеттем: «Бер ди-
нарга бер савыт* бодай, бер динарга өч савыт арпа. Әмма
зәйтүн агачларына һәм йөзем бакчаларына зыян китермә!»
[7] Бәрән дүртенче мөһерне кубаргач, дүртенче җан иясенең:
«Кил!» – дигән тавышын ишеттем. [8] Һәм аксыл төстәге атны
күрдем. Аның өстендәге җайдакның исеме «Үлем», ә аның ар-
тыннан бөтен үлем патшалыгы килә иде. Аларга җиһанның

---

* 6:6 *Савыт* – сүзгә-сүз «хойникс», бер кешегә бер көн туклану өчен җитә торган күләм. Бу пәйгамбәрлектә кешенең бер көнлек хезмәт хакын тәшкил иткән бер динарга бары тик бер савыт бодай алып булачагы турында язылган.

дүрттән бер өлешендәге кешеләрне кылыч, ачлык, үләт һәм
кыргый хайваннар белән үтерергә хакимлек бирелде.
[9] Бәрән бишенче мөһерне кубаргач, корбан китерү урыны
астында Аллаһы сүзе өчен һәм шаһитлек биргәннәре өчен үте-
релгәннәрнең җаннарын күрдем. [10] Алар көчле тавыш белән:
«Кайчанга кадәр Син, изге һәм хакыйкый Хөкемдар, җирдә
яшәүчеләрне хөкем итмәссең һәм безнең каныбыз өчен үч ал-
массың?» – дип кычкырдылар. [11] Аларның һәрберсенә ак кием
бирелде. Һәм алар кебек үк үтереләчәк хезмәттәшләренең һәм
имандашларының саны тулганга тикле тагын бераз тынычла-
нып торырга кушылды.
[12] Мин, Бәрән алтынчы мөһерне кубаргач, көчле итеп җир
тетрәвен, кояшның матәм киеме кебек каралуын, айның кан
кебек кызыл төскә керүен күрдем. [13] Инҗир агачының өлгермә-
гән җимешләре көчле җилдән коелган кебек, җиргә күк йол-
дызлары атылдылар. [14] Күк, кулъязма төргәге кебек бөтерелеп,
юкка чыкты. Барлык таулар һәм утраулар үз урыннарыннан
кузгатылдылар.
[15] Җирнең патшалары, түрәләре, гаскәриләр башлыклары, бай-
лары, куәтлеләре – барысы да: һәр кол, һәр ирекле кеше таулар-
дагы мәгарәләрдә һәм таш кыялар арасында яшеренделәр. [16] Һәм
алар әйттеләр: «Өстебезгә авып төшегез һәм безне тәхеттә Уты-
ручының йөзеннән һәм Бәрәннең ачуыннан яшерегез! [17] Чөнки
Аларның бөек ачу көне килде. Моңа каршы кем тора алсын?»

Мөһер сугылган 144 мең кеше

7 [1] Шуннан соң мин җирнең дүрт почмагында торучы дүрт
фәрештәне күрдем. Алар җиргә, диңгезгә һәм бер генә
агачка да исмәсен дип, җирнең дүрт җилен тотып торалар
иде. [2-3] Мин үзендә тере Аллаһының мөһере булган көнчыгыш-
тан күтәрелүче башка фәрештәне күрдем. Ул җиргә һәм диңгезгә
зыян китерергә вәкаләт бирелгән дүрт фәрештәгә көчле тавыш
белән: «Без Аллаһыбызның хезмәтчеләренең маңгайларына мө-
һер сукканыбызга тикле җиргә, диңгезгә һәм агачларга зыян
китермәгез», – дип кычкырып эндәште. [4] Һәм мин мөһер сугыл-
ган кешеләрнең санын ишеттем. Бөтен Исраил кабиләләреннән
мөһерләнгән кешеләрнең саны бер йөз кырык дүрт мең иде:
[5] Яһүд кабиләсеннән мөһерләнгән унике мең кеше,
Рубин кабиләсеннән унике мең кеше,
Гәд кабиләсеннән унике мең кеше,
[6] Ашер кабиләсеннән унике мең кеше,
Нафтали кабиләсеннән унике мең кеше,
Менаше кабиләсеннән унике мең кеше,

7 Шимун кабиләсеннән унике мең кеше,
Леви кабиләсеннән унике мең кеше,
Исәскәр кабиләсеннән унике мең кеше,
8 Зебулун кабиләсеннән унике мең кеше,
Йосыф кабиләсеннән унике мең кеше,
Биньямин кабиләсеннән унике мең кеше мөһерләнде.

Ак киемгә киенгән зур халык төркеме

9 Шуннан соң, бихисап күп кеше басып торганын күрдем; аларны һичкем санап чыга алмас иде! Алар һәр милләттән, кабиләдән, халыктан һәм телдән иделәр. Ул кешеләр ак киемнәргә киенгәннәр, кулларына хөрмә ботаклары тотып, тәхет һәм Бәрән алдында басып торалар иде. 10 Алар:
«Котылу тәхеттә утыручы Аллаһыбыздан
һәм Бәрәннән килә!» –
дип кычкырып әйттеләр. 11 Тәхет тирәли, аксакаллар һәм дүрт жан иясе тирәли баскан фәрештәләр тәхет алдында йөзтүбән капландылар һәм Аллаһыга сәждә кылып әйттеләр:
12 «Амин! Аллаһыбызга мактау һәм дан,
тирән гакыл һәм рәхмәт,
хөрмәт, кодрәт һәм куәт мәңге булсын! Амин».
13 Шунда аксакалларның берсе миннән: «Бу ак киемгә киенгән кешеләр кемнәр алар һәм каян килгәннәр?» – дип сорады.
14 Мин аңа: «Әфәндем, син беләсең», – дидем. Ул миңа әйтте: «Алар зур газап кичереп килгәннәр һәм киемнәрен Бәрәннең каны белән юып агартканнар. 15 Шуңа күрә
Алар Аллаһы тәхете алдында торалар,
Аның Йортында Аңа көне-төне хезмәт итәләр.
Тәхеттә Утыручы алар өстендә Үзенең чатырын корачак.
16 Алар һичкайчан ачыкмаслар, һичкайчан сусамаслар.
Аларны кояш та, эсселек тә көйдермәс.
17 Чөнки тәхет уртасындагы Бәрән аларга Көтүче булачак,
Аларны тереклек суы чишмәләренә алып барачак.
Аллаһы аларның һәр күз яшен сөртәчәк».

Җиденче мөһер һәм алтын төтәсләү савыты

8 1 Бәрән җиденче мөһерне кубаргач, ярты сәгать чамасы булыр, күктә тынлык урнашты. 2 Мин Аллаһы алдында басып торган җиде фәрештәне күрдем, аларга җиде быргы бирелде.

3 Һәм алтын төтәсләү савыты тоткан бүтән фәрештә изге өстәл каршына килеп басты. Аңа тәхет алдындагы алтыннан ясалган изге өстәлгә Аллаһының барлык изгеләренең догалары

белән бергә куярга дип, күп хуш исле сумала бирелде. [4] Менә
Аллаһы каршында фәрештә кулыннан ул изгеләрнең догалары
белән бергә хуш исле сумала төтене күтәрелде. [5] Фәрештә тө-
тәсләү савытын алды һәм аны, корбан китерү урынындагы ут
белән тутырып, җиргә ташлады. Шуннан соң, күк күкрәүләр,
дөмбердәгән тавышлар ишетелде, яшен яшьнәде, җир тетрәде.

Җиде фәрештәнең җиде быргысы

[6] Җиде быргысы булган җиде фәрештә быргы кычкыртырга
әзерләнде. [7] Беренчесе быргысын кычкыртты: кан катнаш боз
һәм ут хасил булды, һәм алар җиргә ыргытылды. Җирнең өчтән
бер өлеше, агачларның өчтән бер өлеше һәм бөтен яшел үлән
янып бетте.

[8] Менә икенче фәрештә быргысын кычкыртты: ут чорнаган
гаять зур тауга охшаулы нәрсәдер диңгезгә ыргытылды; диңгез-
нең өчтән бер өлеше канга әверелде. [9] Диңгездә яшәүче җан-
варларның өчтән бер өлеше һәлак булды. Корабларның да өчтән
бер өлеше һәлак ителде.

[10] Менә өченче фәрештә быргысын кычкыртты: елгаларның
өчтән бер өлешенә һәм чишмәләргә, яктырткыч кебек янып,
күктән зур йолдыз төште. [11] Ул йолдызның исеме – Әрем. Су-
ларның өчтән бер өлеше әрем сыман әче булды. Бу әче судан
кешеләрнең күбесе үлде.

[12] Менә дүртенче фәрештә быргысын кычкыртты: кояшның,
айның, йолдызларның өчтән бер өлешенә зарар килде, шун-
лыктан аларның яктылыкларының өчтән бер өлеше караңгы-
ланды. Шулай итеп, көн үзенең яктылыгының өчтән бер өлешен
югалтты, шулай ук төн дә.

[13] Шунда мин күктә, югарыда очып барган бөркетне күрдем.
Аның: «Калган өч фәрештә кычкыртачак быргы тавышы арка-
сында җирдә яшәүчеләргә кайгы, кайгы, кайгы!» – дип көчле
итеп кычкырганын ишеттем.

9 [1] Менә бишенче фәрештә быргысын кычкыртты. Һәм мин
күктән җиргә төшкән йолдызны күрдем. Аңа упкын* кое-
сының ачкычы бирелде. [2] Йолдыз упкын коесын ачып җи-
бәрде. Гаять зур мичтән чыккан төтен кебек коедан күтәрел-
гән төтеннән кояш белән һава караңгыланды. [3] Төтеннән җир-
гә саранчалар чыкты. Аларга, җирдәге чаяннарда булган кебек,
чагу сәләте бирелде. [4] Аларга җирдәге үләнгә, төрле яшеллеккә
һәм төрле агачка зыян китермәскә, фәкать маңгайлары Аллаһы

* 9:1 *Упкын* – шул чорда яшәүчеләр аңлавынча, явыз рухларны хө-
кем көненә кадәр ябып тоту урыны.

мөһере белән мөһерләнмәгән кешеләргә генә зарар китерергә
боерылды. [5]Аңа кешеләрне үтермәскә, бары тик биш ай буе
аларны газапларга хокук бирелде. Кешенең ул газаплары чаян
чаккандагы кебек. [6]Ул көннәрдә кешеләр үлем эзләрләр, ләкин
аны тапмаслар; үләргә теләрләр, әмма үлем алардан качар.

[7]Саранчалар исә кыяфәте белән сугышка әзерләнгән атлар
кебек иде. Аларның башларында алтын тадж сыман нәрсә бар, ә
йөзләре кешенеке сыман иде. [8]Чәчләре хатын-кызныкы сы-
ман, ә тешләре арысланныкы кебек иде. [9]Аларның өсләрендә
тимер көбә сыман күкрәкчәләре бар иде, ә канатларының та-
вышы сугышка ыргып чапкан атлы сугыш арбаларыннан чык-
кан тавыш кебек иде. [10]Аларның чаянныкы кебек койрыклары
һәм чаккычлары бар иде, һәм аларга шушы койрыклары белән
биш ай буе кешеләрне газапларга хак бирелде. [11]Саранчалар-
ның патшасы исә – упкын фәрештәсе; аның исеме яһүд телен-
дә «Абаддун», грек телендә «Аполлуон»*.

[12]Беренче кайгы үтте, менә аның артыннан тагын икесе килә!

[13]Менә алтынчы фәрештә быргысын кычкыртты, һәм мин
Аллаһы алдында торучы, хуш исле сумала яндыру өчен алтын-
нан ясалган изге өстәлнең дүрт мөгезеннән килгән тавышны
ишеттем. [14]Ул тавыш исә быргысы булган алтынчы фәрештәгә:
«Бөек Фөрат елгасы янында бәйләнгән дүрт фәрештәне азат
ит», – диде. [15]Һәм, кешеләрнең өчтән бер өлешен үтерер өчен,
бу сәгатькә, көнгә, айга һәм елга әзерләп тоткан фәрештәләр
азат ителделәр. [16]Атлы гаскәрнең саны ике йөз миллион иде.
Мин аларның санын ишеттем. [17]Күренештә атларны һәм җай-
дакларны мин болай итеп күрдем: җайдакларның күкрәкчәләре
уттай кызыл, куе зәңгәр һәм күкерт кебек саргылт төстә иде-
ләр. Атларның башлары арыслан башы сыман, авызларыннан
исә ут, төтен һәм күкерт бөркелеп тора иде. [18]Кешеләрнең өч-
тән бер өлеше шушы өч бәла-казадан: атларның авызыннан
чыккан уттан, төтеннән һәм күкерттән үтерелде. [19]Чөнки ат-
ларның көче авызларында һәм койрыкларында; аларның кой-
рыклары елан сыман һәм башлы иде. Шул башлары белән алар
кешеләрне чагалар иде.

[20]Бу бәла-казадан үлми калган кешеләр исә кылган гамәл-
ләреннән тәүбә итмәделәр. Алар җеннәргә һәм күрә, ишетә,
йөри алмаган алтын, көмеш, бронза, таш һәм агач потларга
табынуларыннан ваз кичмәделәр. [21]Бу кешеләр үзләренең үте-
рүләреннән, сихерләүләреннән, фәхешлекләреннән, урлашула-
рыннан тәүбә итмәделәр.

---

* 9:11 *Абаддун, Аполлуон* – «Җимерүче» мәгънәсендә.

Язма төргәге тоткан фәрештә

10 [1]Шуннан соң мин күктән төшүче икенче бер кодрәтле
фәрештәне күрдем. Ул болытка төренгән, ә баш өстен-
дә яктылык божрасы бар иде. Аның йөзе кояш кебек,
аяклары утлы багана сыман иде. [2]Кулында ачылган кечкенә
язма төргәге бар иде. Ул уң аягы белән диңгезгә, сул аягы бе-
лән җиргә басты [3]һәм арысландай көчле тавыш белән кыч-
кырып җибәрде. Ул кычкыргач, җиде күк күкрәү тавыш би-
реп, нәрсәдер әйттеләр. [4]Җиде күк күкрәү әйткәч, мин аны
язарга ниятләдем. Әмма күктән килгән авазның: «Җиде күк
күкрәүнең сөйләгәннәрен сер итеп сакла һәм язма», – дигәнен
ишеттем.
[5]Ә диңгездә һәм җирдә басып торучы мин күргән фәрештә
уң кулын күккә күтәрде [6]һәм күкне, шулай ук анда булган һәр-
нәрсәне, җирне һәм анда булган һәрнәрсәне, диңгезне һәм ан-
да булган һәрнәрсәне Булдырган мәңге Яшәүче белән ант итте:
«Тоткарлау бүтән булмаячак, [7]җиденче фәрештә үзенең быргы-
сын кычкыртачак көнне, Аллаһы Үзенең колларына – пәйгам-
бәрләренә игълан иткәнчә, Аның сере гамәлгә ашкан булыр».
[8]Аннан соң, инде моңарчы ишеткән, күктән килгән аваз та-
гын миңа әйтте: «Бар, диңгездә һәм җирдә торучы фәрештәнең
кулыннан ачылган язма төргәген ал». [9]Мин фәрештә янына
килеп, аның миңа шул кечкенә язма төргәген бирүен үтендем.
Ул миңа әйтте: «Аны алып аша. Ашказаныңда аннан әче булыр,
әмма авызыңда бал кебек татлы булыр». [10]Мин фәрештәнең
кулыннан кечкенә язма төргәген алып ашадым. Авызымда ул
бал кебек татлы булды, ләкин, ашап бетерүемә, ашказанымда
аннан әче булды. [11]Аннары миңа әйттеләр: «Син күп халыклар,
милләтләр, телләр һәм патшалар хакында тагын пәйгамбәрлек
итәргә тиешсең».

Ике шаһит

11 [1]Миңа үлчәү таягы сыман камыш сабагы бирелде һәм
әйтелде: «Бар, Аллаһы Йортын һәм корбан китерү уры-
нын үлчә, андагы табынучыларны санап чык. [2]Әмма
Аллаһы Йортының тышкы ишегалдын хисапка кертмә һәм үл-
чәмә, чөнки ул мәҗүсиләргә бирелгән. Алар изге Иерусалим
шәһәренең урамнарын кырык ике ай буе таптап йөриячәкләр.
[3]Мин Үземнең ике шаһитемә вәкаләт бирәчәкмен һәм алар,
матәм киемнәре киеп, бер мең ике йөз алтмыш көн буе пәй-
гамбәрлек итәчәкләр». [4]Бу шаһитләр – ике зәйтүн агачы һәм
бөтен җир Раббысы алдында торучы ике яктырткыч. [5]Әгәр

берәрсе аларга зыян китерергә ниятләсә, ул чакта аларның
авызларыннан ут чыгачак, һәм аларның дошманнарын йота-
чак. Аларга зыян китерергә ниятләгән кеше шулай үтерелергә
тиеш. [6] Пәйгамбәрлек иткән вакытта яңгыр яумасын дип, алар-
ның күкне капларга вәкаләтләре бар. Канга әйләндерү өчен
аларның сулар өстеннән вәкаләтләре бар. Һәм үзләре кайчан
теләсә, шул чакта җиргә һәртөрле бәла-казалар белән зыян
китерергә вәкаләтләре бар.

[7] Шаһитлек бирүләрен тәмамлагач, упкыннан җанвар күтәре-
леп чыгачак, аларга каршы сугышачак, аларны җиңәчәк һәм
үтерәчәк. [8] Бу ике шаһитнең гәүдәсе аларның Раббысы хачка
кадакланган бөек шәһәр урамында ятачак. Ул шәһәрнең исеме
кинаялэп „Сәдүм“ һәм „Мисыр“ дип атала. [9] Бу мәетләргә өч
көн ярым буе төрле халыклардан, кабиләләрдән, телләрдән
һәм милләтләрдән булган кешеләр караячаклар. Ул мәетләрне
кабергә салырга рөхсәт итмәячәкләр. [10] Җирдә яшәүчеләр моңа
шатланачаклар һәм күңел ачачаклар, бер-беренә бүләкләр җибә-
рәчәкләр, чөнки бу ике пәйгамбәр җирдә яшәүчеләрне күп га-
заплаган иделәр.

[11] Әмма өч көн ярым үткәч, аларга Аллаһыдан яшәү тыны
керде һәм алар аякларына торып бастылар. Аларны күрүче-
ләрне бөек курку басты. [12] Шуннан соң шаһитләр күктән көчле
тавышның: «Монда күтәрелегез», – дип әйтүен ишеттеләр. Алар
күккә болытта күтәрелделәр, ә дошманнары аларга карап торды.

[13] Шул вакытта ук көчле итеп җир тетрәде һәм шәһәрнең ун-
нан бер өлеше җимерелде. Җир тетрәүдән җиде мең кеше үлде,
ә калганнары бик нык куркыштылар һәм күкләр Аллаһысын
данладылар.

[14] Икенче кайгы үтте, менә аның артыннан өченчесе килә!

Җиденче быргы

[15] Җиденче фәрештә быргысын кычкыртты. Һәм күктә:
«Дөнья патшалыгы инде Раббыбызның
һәм Аның Мәсихенең Патшалыгы булды.
Раббы мәңге патшалык итәчәк!» –
дип әйтүче көчле тавышлар яңгырады. [16] Аннары, Аллаһы ал-
дында үз тәхетләрендә утыручы егерме дүрт аксакал, йөзтүбән
капланып, Аллаһыга сәҗдә кылдылар һәм [17] әйттеләр:
«Бар булучы, Булган, Чиксез кодрәт Иясе Раббы
Аллаһы,
Сиңа шөкрана итәбез!
Чөнки Син Үзеңнең бөек кодрәтеңне гамәлгә керттең
һәм патшалык итә башладың.

18 Халыклар ярсыдылар.
Синең ачу көнең килде
һәм үлеләрне хөкем итү вакыты җитте.
Синең хезмәтче пәйгамбәрләреңә, изге кешеләреңә,
Исемеңнән куркучы кечкенәләргә һәм зурларга
әҗер бирү вакыты,
Җирне һәлак итүчеләрне
һәлак итү вакыты җитте!»

19 Шуннан соң күктә Аллаһы Йорты ачылды һәм анда Аның
килешү сандыгы* күренде. Шунда яшен яшьнәде, дөмбердәгән
тавышлар ишетелде, күк күкрәүләр, җир тетрәү булды һәм бик
көчле итеп боз яуды.

Хатын һәм аждаһа

12 1 Күктә бөек галәмәт күренде: менә кояшка төренгән
хатын; аның аяклары астында ай, башында унике йол-
дызлы таҗ иде. 2 Хатын йөкле булып, бала тудыру газап-
ларыннан һәм авыртудан кычкыра иде. 3 Күктә бүтән галәмәт
күренде: менә җиде башлы һәм ун мөгезле кызыл төстәге гаять
зур аждаһа; аның һәр башында кечкенә таҗ иде. 4 Койрыгы күк
йолдызларының өчтән бер өлешен себереп, аларны җиргә ат-
ты. Хатын баласын тудыру белән, аның баласын ашар өчен,
аждаһа бала тудыру халәтендә булган хатын алдына басты.
5 Менә хатын, барлык халыклар өстеннән тимер таяк белән ха-
кимлек итәргә тиешле ир бала тудырды. Хатынның баласы
Аллаһыга һәм Аның тәхете алдына тотып китерелде. 6 Ә хатын
чүлгә качты. Анда аңа мең ике йөз алтмыш көн буе кайгырту
астында булу өчен Аллаһы әзерләп куйган урын бар иде.

7 Шуннан соң күктә сугыш башланды: Микаил үзенең фә-
рештәләре белән аждаһага каршы сугышты. Аждаһа да үзенең
явыз фәрештәләре белән аларга каршы сугышты. 8 Әмма аж-
даһа җиңелде һәм үзенең явыз фәрештәләре белән моннан
ары күктә кала алмады. 9 Бу зур аждаһа, бөтен дөньяны ал-
даучы, иблис һәм шайтан дип аталган борынгы елан, җиргә
бәреп төшерелде; аның белән бергә явыз фәрештәләре дә бә-
реп төшерелделәр. 10 Шуннан соң, мин күктә көчле тавыш
ишеттем:
«Менә Аллаһыбызның коткаруы, кодрәте, патшалыгы
һәм Аның Мәсихенең хакимлеге урнашты!
Чөнки Аллаһыбыз алдында көне-төне имандашларыбызны
гаепләүче бәреп төшерелде.

---

* 11:19 *Килешү сандыгы* – сүзлекне карагыз.

11 Туганнарыбыз аны Бәрән каны белән
һәм Гайсә хакындагы шаһитлек сүзләре белән
җиңделәр,
Хәтта, үлемнән курыкмыйча,
үзләренең җаннарын аямадылар.
12 Шуңа күрә, күкләр
һәм анда яшәүчеләр, куаныгыз!
Әмма җиргә һәм диңгезгә кайгы,
чөнки иблис, вакыты аз калганын белеп,
Көчле ярсу белән сезгә төште!»

13 Үзенең җиргә бәреп төшерелүен күргәч, аждаһа ир бала ту-
дырган хатынны куа башлады. 14 Хатынга исә, бу еланнан качып,
аның өчен чүлдә әзерләгән урынга очсын дип, зур бөркетнең
ике канаты бирелде. Ул анда вакыт*, вакытлар һәм ярты вакыт
буе кайгырту астында булачак. 15 Хатынны елга агызып китсен
дип, хатын артыннан елан үзенең авызыннан елга кебек су
агызды. 16 Әмма җир, авызын ачып, аждаһа авызыннан аккан
елганы йотып, хатынга ярдәм итте. 17 Аждаһа хатынга нык яр-
сыды, һәм хатынның Аллаһы әмерләрен үтәүче, Гайсә хакында
шаһитлек бирүче калган балаларына каршы сугышыр өчен кит-
те. 18 Шуннан соң аждаһа диңгез ярына басты.

Диңгездән чыккан җанвар

13 1 Шуннан соң мин диңгездән чыгучы, ун мөгезле һәм
җиде башлы җанварны күрдем. Аның мөгезләрендә ун
кечкенә таҗ, һәм башларында көфер исемнәр иде. 2 Мин
күргән җанвар капланга охшаган. Аның аяклары аюныкы сы-
ман, авызы исә арысланныкы кебек иде. Аждаһа аңа үзенең
көчен, тәхетен һәм зур вәкаләтен бирде. 3 Аның башларының
берсе үле дәрәҗәсендә яраланган иде, аннан соң, ул ярасы тө-
зәтелде. Бөтен җиһан гаҗәпкә калып, җанвар артыннан китте
4 һәм аждаһага сәҗдә кылды, чөнки җанварга ул вәкаләт биргән
иде. Кешеләр: «Кем җанвар кебек була алсын һәм аның белән
кем сугыша алсын?» – дип, җанварга да сәҗдә кылдылар.

5 Бу җанварга тәкәбберләнергә һәм көфер сүз сөйләргә ирек
куелды. Аңа кырык ике ай буе хакимлек итәргә бирелде. 6 Ул
Аллаһыга каршы көфер сүзләр әйтә башлады; Аның исемен,
Аның яшәгән урынын һәм күктә яшәүчеләрне көферли башла-
ды. 7 Җанварга Аллаһының изге кешеләренә каршы сугышырга
һәм аларны җиңәргә рөхсәт ителде. Аңа һәр кабилә, һәр ха-
лык, һәр тел һәм һәр милләт өстеннән хакимлек итәргә рөхсәт

* 12:14 *Вакыт* – бу урында, белгечләр фикеренчә, «ел» мәгънәсендә.

ителде. [8]Җирдә яшәүчеләрнең дөнья яратылганга кадәр исемнәре чалынган Бәрәннең Тормыш китабына язылмаган һәммәсе шушы җанварга табыначаклар.

[9]Колагы булган ишетсен:

10 Кем әсирлеккә төшәргә тиешле икән,
шул кеше әсирлеккә төшәчәк.
Кем кылыч белән үтерелергә тиешле икән,
шул кеше кылычтан үләчәк.

Монда Аллаһының изге кешеләренең сабырлыгы һәм иманы күренергә тиешле.

Җирдән чыккан җанвар

[11]Аннан соң җирдән чыгучы башка җанварны күрдем. Аның
ике мөгезе бәрәннекенә охшаш һәм ул аждаһа кебек сөйли
иде. [12]Ул беренче җанварның бөтен вәкаләте белән аның алдында гамәл кыла иде, җирне һәм анда яшәүчеләрне үлем дәрәҗәсендәге ярасы төзәлгән беренче җанварга табындырды.
[13]Ул зур галәмәтләр эшли иде, хәтта кешеләр алдында күктән
җиргә ут яудыра иде. [14]Ул беренче җанвар алдында эшләргә
бирелгән галәмәтләре белән җирдә яшәүчеләрне алдый иде. Аларга кылычтан яраланган һәм терелгән җанвар сынын ясарга
кушты. [15]Беренче җанварның сыны сөйләсен һәм аңа табынмаган һәркем үлемгә бирелсен өчен, икенче җанварга ул сынга
җан кертергә рөхсәт ителде. [16]Һәм икенче җанвар кечеләрнең
һәм бөекләрнең, байларның һәм фәкыйрьләрнең, ирекләләрнең һәм колларның уң кулларына яисә маңгайларына тамга
салдырды. [17]Шушы тамгасы, ягъни җанвар исеменең тамгасы
яки аның исеменең саны булмаган һәркем сатып та ала алмады һәм сата да алмады.

[18]Монда зирәклек кирәк. Акылы булган кеше җанварның санын хисаплап чыгарсын. Чөнки ул – кеше саны. Аның саны – алты йөз алтмыш алты.

Бәрән һәм 144 мең кеше

14 [1]Шунда мин күрдем: менә Сион тавында Бәрән тора. Аның белән бергә маңгайларында Бәрәннең исеме һәм Аның Атасының исеме язылган йөз кырык дүрт мең
кеше бар иде. [2]Шуннан соң мин күктән зур шарлавык тавышы сыман һәм көчле күк күкрәгән сыман тавыш килүен ишеттем. Мин ишеткән тавыш арфачылар уйнаган тавышка охшаган иде.
[3]Алар тәхет алдында, дүрт җан иясе һәм аксакаллар алдында яңа җыр җырлыйлар иде. Ул җырны җирдә яшәгәннәр арасыннан йолып алынган йөз кырык дүрт мең кешедән башка һичкем

өйрәнә алмады. [4] Болар – хатын-кызлар белән нәҗесләнмәгән-
нәр; алар гыйффәтлеләр. Болар – Бәрән кайда гына барса, Аның
артыннан баралар. Алар кешеләр арасыннан йолып алынганнар,
Аллаһыга һәм Бәрәнгә багышланган беренче уңышлар иделәр.
[5] Аларның телләрендә ялган булмады, алар әхлаклы иделәр.

Өч фәрештә

[6] Җирдә яшәүче һәр милләткә, кабиләгә, телгә һәм халыкка
игълан итү өчен мәңгелек Яхшы хәбәре булган, югары күктә
очып барган башка фәрештәне күрдем. [7] Ул көчле тавыш бе-
лән: «Аллаһыдан куркыгыз һәм Аны данлагыз! Чөнки Аның
хөкем сәгате килде. Күкне, җирне, диңгезне һәм су чишмәлә-
рен Булдыручыга табыныгыз!» – диде.

[8] Икенче фәрештә дә: «Бөек Бабыл җимерелде, җимерелде!
Ул барча халыкларны үзенең тыелгысыз фәхешлек шәрабыннан
эчерткән», – дип, аңа иярде.

[9] Тагы бер фәрештә, өченчесе, аларга ияреп: «Кем җанварга
һәм аның сынына табына, үзенең маңгаена яки кулына җанвар
тамгасын кабул итә, [10] шул Аллаһының ачу касәсенә салынган
ярсу шәрабын, су кушылмаган шәрабын эчәчәк. Ул кеше изге
фәрештәләр һәм Бәрән алдында утлы күкерт эчендә газаплан-
дырылачак. [11] Аларның газаплану төтене мәңге күтәреләчәк.
Җанварга һәм аның сынына табынучы, аның исем тамгасын
кабул итүче һәркем көндез дә, төнлә дә газаптан тынгы күрмә-
ячәк». [12] Бу вакытларда Аллаһының әмерләрен үтәүче һәм Гай-
сәгә иман итүче изге кешеләрнең түземле булулары кирәк.

[13] Мин күктән килгән тавыш ишеттем: «Яз: „Шушы вакыттан
башлап үлүчеләр – Раббыга иман итеп үлүчеләр бәхетле“».

«Әйе, алар үзләренең михнәтләреннән ял итсеннәр, чөнки
аларның эшләре үзләре артыннан бара», – ди Рух.

Җир уңышы

[14] Шуннан соң мин ак болыт һәм болыт өстендә утыручы адәм
улына охшаган Затны күрдем. Аның башында алтын таҗы һәм
кулында үткен урагы бар иде. [15] Аллаһы Йортыннан тагын бер
фәрештә чыгып, болыт өстендә Утыручыга көчле тавыш белән:
«Үзеңнең урагыңны алып ур: урак өсте җитте, чөнки җир уңы-
шы өлгерде», – дип кычкырды. [16] Шуннан соң, болытта Утыру-
чы Үзенең урагын җир өстенә җибәрде һәм уңыш урылды.

[17] Аннары күктәге Аллаһы Йортыннан башка фәрештә чык-
ты. Аның да үткен урагы бар иде. [18] Корбан китерү урыныннан,
ут өстеннән хакимлеге булган башка фәрештә чыкты. Ул көчле
тавыш белән үткен урагы булган фәрештәгә: «Үзеңнең үткен

урагыңны җибәр һәм җир өстендәге йөзем тәлгәшләрен җый,
чөнки аның җимешләре өлгерде!» – диде. [19] Фәрештә үзенең
үткен урагын җиргә җибәрде һәм җирдәге йөземне җыеп, Ал-
лаһының гаять зур ачу изгеченә ташлады. [20] Ул йөзем шәһәр ар-
тында изгечтә тапталды. Изгечтән атларның йөгәненә кадәр
җиткән, бер мең алты йөз стадия* озынлыкта кан акты.

Җиде бәла-казалы җиде фәрештә

15 [1] Шуннан соң мин күктә бөек һәм искиткеч башка галә-
мәт билгесен – соңгы җиде бәла-казаны тотып торган
җиде фәрештәне күрдем. Ул бәла-казалар соңгылары иде,
чөнки Аллаһының ачуы шулар белән тәмамлана. [2] Һәм мин ут
белән пыяла катнашкан диңгез сыман нәрсәне күрдем. Пыяла
диңгез өстендә җанварны, аның сынын һәм аның исем санын
җиңеп чыкканнар кулларына Аллаһының арфаларын тотып то-
ралар иде. [3] Алар Аллаһы колы Мусаның җырын һәм Бәрәннең
җырын җырлыйлар иде:

«Чиксез кодрәт Иясе Раббы Аллаһы!
Синең эшләрең бөек һәм искиткеч.
Халыкларның Патшасы,
Синең юлларың гадел һәм хакыйкый.
4 Раббы! Синнән кем курыкмас,
Исемеңне кем данламас?
Чөнки тик бер Син генә изге.
Бөтен халыклар килеп,
Синең алдыңда сәҗдә кылачаклар,
Чөнки Синең гадел эшләрең ачылды».

[5] Моннан соң мин күрдем: менә күктә шаһитлек чатырында-
гы изге урын ачылды. [6] Изге урыннан җиде бәла-казасы булган
җиде фәрештә чыкты. Алар чиста һәм ялтырап торган житен
кием кигәннәр һәм күкрәкләрен алтын пута белән буганнар
иде. [7] Дүрт җан иясенең берсе җиде фәрештәгә мәңге яшәүче
Аллаһының ачуы белән тулы җиде алтын касә бирде. [8] Изге
урын Аллаһы данынннан һәм кодрәтеннән төтен белән тулды,
һәм җиде фәрештәнең җиде бәла-казасы тәмамланмыйча, анда
һичкем керә алмады.

Аллаһы ярсуы тулы җиде касә

16 [1] Шуннан соң мин: «Барыгыз һәм җиргә Аллаһының
җиде ярсу касәсен түгегез», – дип, Аллаһы Йортыннан
җиде фәрештәгә сөйләүче көчле тавыш ишеттем.

---

* [14:20] *Бер мең алты йөз стадия* – өч йөз чакрым чамасы.

[2] Беренче фәрештә китте һәм үзенең касәсен җир өстенә
түкте. Җанвар тамгасы суктырган һәм аның сынына табынган
кешеләрдә чирканыч һәм яман җәрәхәтләр хасил булды.

[3] Икенче фәрештә үзенең касәсен диңгезгә түкте. Аның суы
үләт каны кебек булды, һәм диңгездәге барлык җан ияләре
үлделәр.

[4] Өченче фәрештә үзенең касәсен елгаларга, су чишмәләренә
түкте, һәм аларның суы канга әверелде. [5] Аннан соң, мин сулар
фәрештәсенең әйтүен ишеттем:

«Бар булучы, Булган һәм Изге!
Син шулай хөкем итеп, гадел эшләдең.
6 Чөнки бу явыз кешеләр изгеләрнең, пәйгамбәрләрнең
канын койдылар,
һәм Син аларга кан эчәргә бирдең.
Алар моңа лаеклылар!»

[7] Мин корбан китерү урыны ягыннан килгән тавыш ишеттем:

«Әйе, Чиксез кодрәт Иясе Раббы Аллаһы!
Синең хөкемнәрең хакыйкый һәм гадел!»

[8] Дүртенче фәрештә үзенең касәсен кояш өстенә түкте һәм
кояшка кешеләрне ут белән көйдерергә бирелде. [9] Һәм кеше-
ләрне көчле эсселек көйдерде. Бу бәла-казалар өстеннән ха-
кимлеге булган Аллаһының исемен кешеләр хурладылар, әмма
тәүбә итмәделәр һәм Аны данламадылар.

[10] Бишенче фәрештә үзенең касәсен җанвар тәхете өстенә
түкте һәм аның патшалыгы караңгылыкка чумды. Кешеләр
авыртудан үзләренең телләрен тешләделәр, [11] сызлануларыннан
һәм җәрәхәтләреннән күк Аллаһысын хурладылар, әмма кыл-
ган эшләреннән тәүбә итмәделәр.

[12] Алтынчы фәрештә үзенең касәсен бөек Фөрат елгасына
түкте. Көнчыгыштан килүче патшаларга юл әзер булсын өчен
аның суы кипте. [13] Һәм мин аждаһаның, җанварның һәм ялган
пәйгамбәрнең авызларыннан чыккан гөберле бака сыман өч
шакшы рухны күрдем. [14] Алар – галәмәтләр күрсәтүче явыз рух-
лар. Алар бөтен җир патшаларын Чиксез кодрәт Иясе Аллаһы-
ның бөек көнендә сугышка җыяр өчен чыгалар.

[15] «Менә карак кебек көтмәгәндә киләм: ялангач йөрмәс
өчен һәм хурлыгын кешеләр күрмәсен өчен уяу торучы һәм
киемнәрен саклаучы кеше бәхетле!»

[16] Явыз рухлар патшаларны яһүд телендә «Һармагедун» дип
аталган урынга җыйдылар.

[17] Җиденче фәрештә үзенең касәсен һавага түкте, һәм Алла-
һы Йортыннан, тәхеттән: «Тәмамланды!» – дигән көчле тавыш
ишетелде. [18] Яшен яшьнәде, тавышлар, күк күкрәүләр булды.

Көчле итеп җир тетри башлады: җирдә кеше яши башлаганнан
бирле булмаган шундый көчле, шундый нык тетрәү булды!
19 Бөек шәһәр өч өлешкә бүленде һәм халыкларның шәһәрләре
җимерелде. Аллаһы бөек Бабылны искә төшерде һәм Үзенең
ярсулы ачу касәсеннән шәраб эчәргә бирде. 20 Һәр утрау юкка
чыкты, таулар җимерелделәр. 21 Күктән кешеләр өстенә зур-зур
боз кантарлары* ява башлады. Кешеләр бу бәла-каза өчен Ал-
лаһыны хурлый иделәр, чөнки ул ифрат та авыр иде.

Фахишә һәм җанвар

17 1 Кулларында җиде касә булган фәрештәләрнең берсе
килде дә миңа әйтте: «Кил монда. Мин сиңа күп суларда
утыручы бөек фахишәгә булачак хөкем җәзасын күрсә-
термен. 2 Аның белән җир патшалары фәхешлек иттеләр, аның
фәхешлек шәрабыннан җирдә яшәүчеләр исергәнче эчтеләр».

3 Мине Рух биләп алды, һәм фәрештә мине чүлгә күчерде.
Мин җиде башлы һәм ун мөгезле, көфер исемнәр белән тулы
булган кызыл җанвар өстендә утыручы хатынны күрдем. 4 Ха-
тын шәмәхә һәм кызыл төстәге киемнәргә киенгән, алтын,
асылташлар һәм энҗе белән бизәлеп матурланган, кулына үзе-
нең фәхешлегенең чирканычлыгы һәм шакшылыгы тулы алтын
касә тоткан иде. 5 Аның маңгаена серле исем язылган: «Бөек
Бабыл – җир фахишәләренең һәм чирканыч нәрсәләрнең ана-
сы». 6 Мин хатынның изгеләр каныннан һәм Гайсә шаһитләре-
нең каныннан исергәнлеген күрдем. Аны күргәннән мин бик
нык гаҗәпләндем. 7 Фәрештә миңа әйтте: «Син нигә гаҗәплән-
дең? Мин сиңа хатынның һәм аны йөртүче җиде башлы һәм ун
мөгезле җанварның серен аңлатып бирәм. 8 Син күргән җанвар
бар иде, инде ул юк; ул упкыннан күтәрелеп чыгачак һәм һәлак
ителәчәк. Дөнья яратылганнан бирле исемнәре Тормыш кита-
бына язылмаган кешеләр җанварны күреп, гаҗәпләнәчәкләр,
чөнки ул бар иде, хәзер юк һәм янә булачак.

9 Монда зирәк акыл кирәк. Җиде баш – хатын утырган җиде
тау, шулай ук – җиде патша ул. 10 Ул патшаларның бишесе
һәлак булды, берсе бар, башкасы әле килмәгән. Килгәч, ул
озак булырга тиеш түгел. 11 Ә булган һәм хәзер булмаган җан-
вар – ул сигезенче патша. Ул – җиде патшаның берсе, һәм ул
һәлакәткә бара.

12 Син күргән ун мөгез – ун патша ул. Алар патшалыкларын
әле алмадылар. Әмма җанвар белән бергә, бер сәгатькә, патшалар

---

* 16:21 *Зур-зур боз кантарлары* – сүзгә-сүз «талант авырлыгындагы бозлар», бер талант – 40 кг чамасы.

дәрәҗәсендә хакимлек алачаклар. [13] Аларның ниятләре бер,
алар җанварга үзләренең көчләрен һәм хакимлекләрен тапшы-
рачаклар. [14] Алар Бәрән белән сугышачаклар һәм Бәрән аларны
җиңәчәк, чөнки Ул – хакимнәрнең Хуҗасы һәм патшаларның
Патшасы. Аның белән бергә булганнар исә чакырылганнар,
сайланганнар һәм тугрылар».
[15] Шуннан соң, фәрештә миңа әйтте: «Син күргән фахишә
утырган сулар исә – алар халыклар, төркемнәр, милләтләр һәм
телләр. [16] Син күргән ун мөгез һәм җанвар фахишәне нәфрәт
итәчәк һәм аны бөлгенлеккә төшерәчәк, ялангач калдырачак,
аның тәнен ашаячак һәм аны утта яндырачак. [17] Чөнки Аллаһы
аларның ниятләре бер булырга һәм үз патшалыкларын җанвар-
га тапшырырга, моның белән Үзенең ихтыярын үтәргә алар-
ның йөрәкләренә салган. Болар барысы Аллаһының сүзләре
тормышка ашканга кадәр булачак. [18] Ә син күргән хатын – җир
патшалары өстеннән патшалык итүче бөек шәһәр ул».

Бабылның җимерелүе

18 [1] Болардан соң, мин күктән төшүче бөек вәкаләте бул-
ган башка фәрештәне күрдем. Аның даны белән җир
яктыртылды. [2] Фәрештә көчле тавыш белән кычкырды:
«Бөек Бабыл җимерелде, җимерелде!
Ул җеннәр торагына һәм төрле пакьсез рухлар,
пакьсез кошлар, төрле пакьсез һәм нәфрәт тудыргыч
хайваннарга
сыену оясы булды.
3 Чөнки ул үзенең ярсулы фәхешлек шәрабыннан
барлык халыкларны эчертте,
һәм җир патшалары аның белән зина кылдылар.
Сәүдәгәрләр аның көчле нәфес теләгеннән баедылар».
[4] Мин күктән килгән башка тавышны ишеттем:
«Минем халкым, аның гөнаһларында катнашмас өчен
һәм аның бәла-казаларына дучар булмас өчен
аннан чык.
5 Чөнки аның гөнаһлары күккә кадәр барып житте
һәм Аллаһы аның җинаятьле эшләрен искә алды.
6 Ул ничек биргән булса,
сез дә аңа шулай кайтарыгыз,
эшләренә карата икеләтә бирегез.
Үзе әзерләгән касәдә аның үзенә икеләтә әзерләгез.
7 Ул үзен күпме данлаган булса,
җенси ләззәтлектә яшәгән булса,
шулкадәр аңа газап һәм кайгы бирегез!

Чөнки ул үзенең күңеленнән:
„Патша булып утырам, мин тол хатын түгел,
кайгыны да күрмәм!“ – дип әйтә.
8 Шуңа күрә аңа бер көндә бәла-казалар –
үлем, хәсрәт, ачлык киләчәк.
Һәм ул утта яндырылачак,
чөнки аны хөкем итүче Раббы кодрәтле!»
9 Аның белән зина кылган һәм женси теләкләрен канәгать-
ләндергән җир патшалары, аның януыннан чыккан төтенгә ка-
рап, аның хакында үкереп елаячаклар. 10 Аның газапларыннан
куркып, читтәрәк басып торачаклар һәм:
«Кайгы, кайгы сиңа, бөек һәм куәтле Бабыл шәһәре!
Чөнки сиңа бер сәгать эчендә хөкем килде», –
дип әйтәчәкләр.
11 Җир сәүдәгәрләре дә аның хакында елаячаклар һәм кайгы-
рачаклар, чөнки бүтән алардан беркем бернәрсә сатып алмый:
12 алтын һәм көмеш әйберләрен, асылташларын һәм энҗеләрен,
нәфис җитен, ефәк, куе кызыл һәм алсу төстәге тукымаларын,
һәртөрле кыйммәтле төрдәге агачларын һәм фил сөягеннән
ясалган әйберләрен, иң кыйммәтле агачтан, бронзадан, тимер-
дән һәм мәрмәрдән ясалган һәртөрле әйберләрен 13 һәм дарчин-
нарын, аш тәмләткечләрен, хуш исле майларын, ладаннарын,
шәрабларын, зәйтүн майларын, иң яхшы оннарын һәм иген-
нәрен, мал-туарларын, сарыкларын һәм атларын, арбаларын,
кеше гәүдәләрен һәм кеше җаннарын да алмый.
14 «Җаның теләгән яхшы әйберләр синнән киттеләр.
Синең барлык зиннәтлелегең һәм купшылыгың юк
булды;
Син аларны һичкайчан тапмаячаксың!»
15 Болар белән сәүдә итүчеләр һәм аннан баючылар, аның га-
запларыннан куркып, елап һәм инрәп читтәрәк торачаклар.
16 Алар: «Нәфис җитен, куе кызыл һәм алсу төстәге тукымалар-
га киенгән, алтын, асылташларга һәм энҗегә бизәлгән бөек
шәһәргә кайгы, кайгы! 17 Чөнки шундый күп байлык бер сәгать
эчендә юк булды», – диячәкләр.

Диңгездәге һәрбер кораб йөртүче һәм һәрбер йөзүче, диңгез-
челәр һәм диңгез кәсебеннән файда күрүчеләр еракта басып
тордылар. 18 Аның януыннан чыккан төтенгә карап: «Бу бөек
шәһәргә кайсы шәһәр тиң булсын!» – дип кычкырдылар.
19 Алар башларына тузан сиптеләр һәм елап:
«Кайгы, кайгы сиңа,
байлыгыңнан диңгездә кораблары булган
һәммә кеше баеган бөек шәһәр!

Чөнки син бер сәгать эчендә юкка чыктың», –
дип кайгырып кычкырдылар.
20 Әй, күк һәм изгеләр, рәсүлләр һәм пәйгамбәрләр! Аның ха-
кында шатланыгыз, чөнки сезгә каршы кылган гамәлләре өчен
Аллаһы аны хөкем итте.
21 Аннары бер көчле фәрештә тегермән ташы кебек зур таш
алып, аны диңгезгә ташлады һәм әйтте:

«Бөек шәһәр Бабыл шундый көч белән җимереләчәк
һәм мәңгегә юк булачак.
22 Арфада уйнаучылар һәм җырлаучылар,
сыбызгычылар һәм быргычылар тавышын синдә инде ишетмәсләр.
Бер генә һөнәр буенча да бер генә һөнәрчене табып булмас
һәм тегермән ташларының тавышы синдә ишетелмәс.
23 Яктырткыч уты синдә моннан ары яктыртмас,
кияү белән кәләш тавышлары моннан ары синдә ишетелмәс.
Чөнки синең сәүдәгәрләрең җирдә бөек булдылар,
синең сихереңә бөтен халыклар да алдандылар.
24 Ул шәһәрдә барлык пәйгамбәрләрнең, изгеләрнең
һәм җирдә үтерелгән барлык кешеләрнең каны табылды».

Раббыны мактагыз!

19 1 Аннан соң мин күктә зур халык төркеменнән чыккан
кебек көчле тавыш ишеттем. Алар әйттеләр:
«Раббыны мактагыз*!
Котылу, дан һәм кодрәт безнең Аллаһыбызныкы!
2 Чөнки Аның хөкемнәре хакыйкый һәм гадел:
җирне үзенең фәхешлеге белән бозыклыкка китергән
Бөек фахишәне Ул хөкем итте,
һәм Үзенең бәндәләренең каны өчен аннан үч алды».
3 Һәм:
«Раббыны мактагыз!» –
дип кабатлап әйттеләр.
Аның газапларының төтене мәңге күтәрелә.
4 Аннары, егерме дүрт аксакал һәм дүрт җан иясе йөзтүбән
капланып, тәхеттә утыручы Аллаһыга:
«Амин! Раббыны мактагыз!» –
дип, сәҗдә кылдылар.

---

* 19:1 *Раббыны мактагыз* – яһүд телендә: «Һалелуя».

5 Тәхеттән тавыш килде:
«Аның барлык бәндәләре,
Аннан куркучылар, кечеләр һәм зурлар,
Безнең Аллаһыбызны мактагыз!»
6 Аннан соң, мин, зур халык төркеменнән чыккандай, шар-
лавык аккандай һәм көчле күк күкрәгәндәй тавыш белән әй-
телгәнне ишеттем:
«Раббыны мактагыз!
Чөнки Чиксез кодрәт Иясе Раббы Аллаһыбыз
патшалык итә башлады!
7 Куаныйк һәм нык шатланыйк, Аны данлыйк!
Чөнки Бәраннең туе килде, һәм Аның кәләше үзен
әзерләде».
8 Кәләшкә, кияр өчен, ялтырап торган нәфис
ак җитен тукымадан чиста кием бирелде,
чөнки ак җитен – изге кешеләрнең тәкъва
эшләре ул.
9 Фәрештә миңа: «Бәраннең туй мәҗлесенә чакырылганнар
бәхетле, – дип язарга кушты. – Бу сүзләр – Аллаһының хакый-
кый сүзләре», – диде ул.
10 Шуннан соң мин, сәҗдә кылырга
дип, аның аякларына егылдым, әмма ул миңа әйтте: «Кара аны,
болай эшләмә! Мин синең һәм Гайсәнең шаһитлеге булган
имандашларыңның хезмәттәше. Аллаһыга сәҗдә кыл. Чөнки
Гайсәнең шаһитлеге пәйгамбәрләрне рухландыра».

Ак ат өстендәге җайдак

11 Мин ачылган күкне күрдем. Менә ак ат; аның Җайдагы
Тугры һәм Хакыйкый дип атала. Ул гадел хөкем итә һәм сугыш
алып бара.
12 Аның күзләре ут ялкыны кебек һәм башында
күп таҗлар иде. Аңа Үзеннән башка һичкем белми торган исем
язылган иде.
13 Ул канга баткан кием кигән һәм Аның исеме –
Аллаһы Сүзе.
14 Аның артыннан ак атларга атланган ак, чиста,
нәфис җитеннән кием кигән күк гаскәрләре ияргән.
15 Аның
авызыннан, халыкларга сугар өчен, үткен кылыч чыгып тора,
һәм Ул Үзе алар өстеннән тимер таяк белән хакимлек итәчәк.
Ул Чиксез кодрәт Иясе Аллаһының ярсу һәм ачу шәрабын
изгечтә изә.
16 Аның киемендә һәм ботында «Патшаларның
Патшасы һәм хакимнәрнең Хуҗасы» дигән исем язылган.
17 Аннан соң, мин кояшта торучы бер фәрештәне күрдем. Ул,
бик югарыда очучы бөтен кошларга мөрәҗәгать итеп, көчле та-
выш белән кычкырды: «Килегез, Аллаһының бөек кичке мәҗле-
сенә җыелыгыз!
18 Патшаларның һәм гаскәр башлыкларының,
көчлеләрнең, атларның һәм аларның җайдакларының итен,

бөтен иреклеләрнең һәм колларның, кечеләрнең һәм зурларның итен ашагыз».

[19] Мин теге җанварны, җир патшалары һәм аларның гаскәрләрен атта Утыручыга һәм Аның гаскәренә каршы сугышырга дип җыелганнарын күрдем. [20] Аннары, җанвар һәм аның каршында галәмәтләр күрсәткән ялган пәйгамбәр кулга алындылар. Бу ялган пәйгамбәр җанвар тамгасын кабул иткәннәрне, аның сынына табынучыларны шул галәмәтләр ярдәмендә алдаган иде. Алар икесе дә янып торган күкертле күлгә тере килеш ыргытылды. [21] Ә калганнары атта Утыручының авызыннан чыккан кылыч белән үтерелделәр, һәм барлык кошлар аларның итен ашап туйдылар.

Мең ел буе патшалык итү

20 [1] Шуннан соң, мин үзендә упкын ачкычы һәм кулында зур чылбыр булган күктән төшүче фәрештәне күрдем.
[2] Ул борынгы елан аждаһаны, ягъни иблис-шайтанны тотып алды һәм аны мең елга чылбырлады. [3] Мең ел үткәнгә кадәр халыкларны алдамасын өчен, аны упкынга ташлады, бикләп куйды һәм упкынга мөһер сукты. Мең елдан соң, ул аз гына вакытка азат ителергә тиеш.

[4] Аннан соң, мин тәхетләрне һәм анда утыручыларны күрдем. Аларга хөкем итәргә хокук бирелгән иде. Гайсә хакында шаһитлек иткәннәре өчен һәм Аллаһы сүзе өчен башлары киселгән, җанварга һәм аның сынына табынмаган, маңгайларына һәм кулларына тамга салдырмаган кешеләрнең җаннарын күрдем. Алар үледән терелеп тордылар һәм Мәсих белән мең ел буе патшалык иттеләр. [5] (Үлгәннәрнең калганнары исә мең ел үтмичә терелмәделәр.) Бу – беренче терелү. [6] Беренче терелүдә катнашучылар бәхетлеләр һәм изгеләр. Икенче үлем алар өстеннән хакимлек итми инде, ләкин алар Аллаһының һәм Мәсихнең руханилары булачаклар. Алар Мәсих белән бергә мең ел буе патшалык итәчәкләр.

Шайтанны хөкем итү

[7] Мең ел үткәч, шайтан үзенең төрмәсеннән азат ителәчәк
[8] һәм җирнең дүрт почмагындагы Гог һәм Магог халыкларын алдап, сугышка җыяр өчен чыгачак. Аларның саны диңгез комы кебек күп булыр. [9] Алар җир киңлегенә чыктылар һәм Аллаһының изге кешеләре яшәгән станны һәм яраткан шәһәрне камап алдылар. Әмма күктән ут төшеп, аларны яндырып бетерде.
[10] Җанвар белән ялган пәйгамбәр ташланылган утлы һәм күкертле күлгә аларны алдаучы иблис тә ыргытылды. Алар анда көне-төне һәм мәңге газапланачаклар!

Үлеләрнең хөкем ителүе

[11] Аннан соң, мин зур ак тәхет һәм анда Утыручыны күрдем.
Аның йөзеннән җир белән күк качты һәм, аларга урын табыл-
мады. [12] Тәхет каршында торучы үлгәннәрне – зурларны һәм
кечеләрне күрдем. Китаплар ачылып куелганнар иде. Тормыш
китабы дип аталган башка китап та ачылган иде. Китапларда
язылган буенча, үлгәннәр үз эшләренә карата хөкем ителде-
ләр. [13] Диңгез үзендә булган үлгәннәрне бирде. Үлем һәм үлем
патшалыгы да үзендә булган үлгәннәрне бирделәр. Бу үлгән
кешеләр һәркайсысы үз эшләренә карата хөкем ителделәр.
[14] Үлем һәм үлем патшалыгы да утлы күлгә ыргытылдылар. Бу
утлы күл – икенче үлем. [15] Исеме Тормыш китабында табылма-
ган һәркем шул утлы күлгә ыргытылды.

Яңа күк һәм яңа җир

21 [1] Шуннан соң, мин яңа күкне һәм яңа җирне күрдем.
Чөнки әүвәлге күк һәм әүвәлге җир юкка чыктылар,
диңгез дә инде юк. [2] Мин, үзенең кияве өчен әзерлән-
гән, бизәнгән кәләш кебек, Аллаһыдан, күктән төшүче яңа
изге Иерусалим шәһәрен күрдем. [3] Һәм тәхеттән килгән көчле
тавышны ишеттем: «Менә Аллаһының кешеләр белән яшәү
урыны. Ул кешеләр белән бергә яшәячәк. Алар Аның халкы
булачак һәм Аллаһы Үзе алар белән булачак, Ул аларның Ал-
лаһысы булачак. [4] Ул аларның һәр күз яшен сөртәчәк һәм үлем,
кайгы, ачы тавыш, авырту башка булмаячак. Чөнки әүвәлге
үтеп китте».

[5] Тәхеттә Утыручы әйтте: «Менә, Мин һәммә нәрсәне яңа
итеп ясыйм. Яз, чөнки бу сүзләр ышанычлы һәм хакыйкый».
[6] Ул миңа әйтте: «Гамәлгә ашты! Мин – Альфа һәм Омега,
Башы һәм Ахыры. Сусаучыга Мин тереклек суы чишмәсен-
нән эчәргә бушлай бирәм. [7] Җиңүче моның барысына ия була-
чак һәм аның Аллаһысы Мин булачакмын, ә ул Минем улым
булачак. [8] Әмма куркакларның, тугры булмаганнарның, әшә-
келәрнең, кеше үтерүчеләрнең, фәхешлек кылучыларның, си-
херчеләрнең, потка табынучыларның, барлык ялганчыларның
өлеше ут һәм күкерт белән ялкынланып торган күлдә. Бу –
икенче үлем».

Яңа Иерусалим

[9] Минем янга соңгы җиде бәла-каза белән тулы җиде касә
тоткан җиде фәрештәнең берсе килде һәм: «Кил, мин сиңа
кәләшне, Бәрәннең хатынын күрсәтәм», – диде. [10] Мине Рух

биләп алды һәм фәрештә мине гаять зур һәм биек тауга күчер-
де. Ул миңа Аллаһыдан, күктән төшүче изге Иерусалим шәһә-
рен күрсәтте. [11] Ул шәһәр Аллаһы данынннан балкып тора иде.
Аның яктылыгы асылташ балкышына һәм чиста яшма крис-
таллы балкышына охшашлы иде. [12] Аның коймасы бик зур һәм
биек, унике капкасы бар һәм капкалары янында унике фәреш-
тә иде. Капкаларында Исраил халкының унике кабиләсенең
исемнәре язылган. [13] Көнчыгыштан өч капка, төньяктан өч
капка, көньяктан өч капка һәм көнбатыштан өч капка бар иде.
[14] Һәм шәһәр коймасының унике нигезе бар. Ул нигезләрдә Бә-
рәннең унике рәсүленең исемнәре язылган иде.

[15] Миңа сөйләүче фәрештәнең шәһәрне һәм аның капкала-
рын, коймасын үлчәр өчен алтын үлчәү таягы бар иде. [16] Шәһәр
тигезьяклы дүртпочмак булып урнашкан: аның озынлыгы киңле-
генә тигез иде. Фәрештә шәһәрне таяк белән үлчәде, ул унике
мең стадия* булды; аның озынлыгы, киңлеге һәм биеклеге бер-
тигез иде. [17] Фәрештә аның коймасын үлчәп чыкты. Койма фә-
рештә кулланган кеше үлчәме буенча йөз кырык дүрт аршын**
булды. [18] Аның коймасы асылташтан иде, шәһәр исә үтә күренмә-
ле пыяла сыман саф алтыннан иде. [19] Шәһәр коймасының нигез-
ләре төрле асылташлар белән бизәлгән иде: беренче нигезе –
яспис, икенчесе – зәңгәр якут, өченчесе – халцедон, дүртенче-
се – зөбәрҗәт, [20] бишенчесе – оникс, алтынчысы – сердолик,
җиденчесе – хризолит, сигезенчесе – берилл, тугызынчысы –
топаз, унынчысы – хризопраз, унберенчесе – гиацинт, уникен-
чесе – аметист. [21] Унике капка – унике энҗе, капкаларның
һәрберсе бер энҗедән иде. Шәһәрнең урамы – үтә күренмәле
пыяла сыман, саф алтыннан иде.

[22] Мин шәһәрдә Аллаһы Йортын күрмәдем, чөнки бу шә-
һәрнең Аллаһы Йорты – Чиксез кодрәт Иясе Раббы Аллаһы
Үзе һәм Бәрән. [23] Шәһәр кояшның һәм айның яктыртуына
мохтаҗ түгел, чөнки Аллаһының даны аны яктырта һәм аның
яктырткычы – Бәрән Үзе. [24] Халыклар бу шәһәрнең яктылыгы
астында йөриячәкләр, җир патшалары аңа үзләренең даннарын
китерәчәкләр. [25] Көндез аның капкалары һичкайчан ябылма-
ячак, чөнки анда төн булмаячак. [26] Бу шәһәргә халыкларның
данын һәм хөрмәтен китерәчәкләр. [27] Шәһәргә һичбер шак-
шы әйбер, әшәкелек эшләүче һәм ялганчы кермәячәк, фәкать
исемнәре Бәрәннең Тормыш китабында язылганнар гына ке-
рәчәк.

---

* 21:16 *Унике мең стадия* – ике мең өч йөз чакрым чамасы.

** 21:17 *Аршын* – монда якынча 0,5 метр.

Тереклек суы елгасы

22 [1]Шуннан соң, фәрештә миңа Аллаһының һәм Бәрән-
нең тәхетеннән чыккан, кристалл сыман ялтырап тор-
ган тереклек суы елгасын күрсәтте. [2]Ул елга урамның
уртасыннан ага. Елганың бу һәм теге як ярында унике тапкыр
җимеш бирүче, һәр айны үз җимешен бирүче тереклек агачы
бар. Агачның яфраклары халыкларны савыктыру өчен. [3]Шә-
һәрдә ләгънәт ителгән бер нәрсә дә булмаячак, фәкать Алла-
һының һәм Бәрәннең тәхете торачак, һәм Аның бәндәләре
Аңа хезмәт итәчәкләр. [4]Алар Аның йөзен күрәчәкләр, һәм
Аның исеме аларның маңгайларында булачак. [5]Анда инде төн
булмаячак, һәм аларның яктырткыч белән кояш яктылыгына
мохтаҗлыклары булмаячак. Чөнки аларны Раббы Аллаһы як-
тыртачак, һәм алар мәңге патшалык итәчәкләр.

[6]Аннары, фәрештә миңа әйтте: «Бу сүзләр ышанычлы һәм хакыйкый. Пәйгамбәрләр рухының Раббы Аллаһысы Үзенең бәндәләренә, тиздән нәрсә булырга тиешлеген күрсәтергә дип, Үзенең фәрештәсен җибәрде».

Гайсәнең килүе

[7]«Менә, тиздән киләчәкмен! Бу китапның пәйгамбәрлек сүз-
ләрен үтәүче бәхетле».

[8]Мин, Яхъя, боларны ишеттем һәм күрдем. Мин ишеткәч
һәм күргәч, сәҗдә кылырга дип, боларны күрсәтүче фәрештә-
нең аякларына егылдым. [9]Әмма ул миңа әйтте: «Кара аны, мо-
ны эшләмә! Мин синең, пәйгамбәр имандашларыңның һәм бу
китап сүзләрен үтәүчеләрнең хезмәттәше. Аллаһыга сәҗдә кыл».

[10]Ул миңа әйтте: «Бу китапның пәйгамбәрлек сүзләрен
яшермә, чөнки вакыт якын. [11]Яманлык кылучы яманлык кы-
луын дәвам итсен, бозык кеше үзен тагын да бозыклатсын,
тәкъва кеше тагын да тәкъвалык тудырсын һәм изге кеше изге
яшәү рәвешен дәвам иттерсен».

[12]«Менә, тиздән киләм! Һәркемгә үз эшләренә карата бирер
өчен, әҗерне Үзем белән алып киләм. [13]Мин – Альфа һәм
Омега, Беренче һәм Соңгы, Башы һәм Ахыры. [14]Тереклек
агачына һәм капка аша шәһәргә керергә хокуклы булыр өчен
киемнәрен юып пакьләндерүчеләр бәхетле. [15]Әтләр, сихерче-
ләр, фәхешлек кылучылар, кеше үтерүчеләр, потка табынучылар,
ялганны яратучы һәм эшләүче һәркем тышта калачак. [16]Мин,
Гайсә, Үземнең фәрештәмне сезгә болар хакында бердәмлек-
ләрдә шаһитлек итәргә дип җибәрдем. Мин – Давыт токымын-
нан, иртәнге якты йолдыз».

17 Рух та, кәләш тә: «Кил!» – диләр. Һәм ишетүче дә: «Кил!» – дип әйтсен. Сусаучы килсен, теләгән кеше тереклек суын бушлай алсын.

18 Бу пәйгамбәрлек китабының сүзләрен ишетүчене мин кисәтәм: әгәр берәрсе боларга өстәсә, Аллаһы ул кешегә бу китапта
язылган бәла-казаларны өстәр. 19 Әгәр берәрсе бу пәйгамбәрлек китабының сүзләрен төшереп калдырса, бу китапта язылган тереклек агачыннан һәм изге шәһәрдән Аллаһы ул кешенең өлешен төшереп калдырыр.

20 Бу сүзләр хакында шаһитлек Бирүче әйтә: «Әйе, тиздән киләм!» Амин, Раббы Гайсә, кил!

21 Раббы Гайсәнең мәрхәмәте барлык иман итүчеләр белән булсын! Амин.